

Väänänen, lihava baarimikko, viittasi kädellään kohti harmaata koria, joka oli naulakon ja jukeboxin välissä.

Gunnar kaiveli koria hetken ja löytyihän sieltä sopiva pipo ja hanskatkin.

- Mää tuon nää takasi ku mää tuon seuraavan kerran, sopersi Gunnar Väänäselle.
- Joo joo, Väänänen sanoi turhautuneella äänellä latoessaan kiireisenä tuoleja pöytien päälle, että saisi sulkea baarin ja pääsisi vihdoinkin nukkumaan.

Pipo ei ollutkaan ihan mikä tahansa pipo. Vaikka se olikin jo aika viritetty, se ei ollut mikään kahden euron akryylimalli vaan käsin Lyyli Lepolaihos-Tuubamäen miehelleen Urpolle joululahjaksi virkkaama. Sillä oli joskus ollut tunnearvoa, kunnes se tunne oli unohtunut ja tilalle olivat astuneet muut tunteet, ja piposta oli tullut samanlainen käyttöesine kuin muistakin esineistä.

Suurin osa pipoista ja hansikkaista oli unohtunut baariin silloin, kun keväällä alkaa ilmat lämmetä ja kuka tahansa ihminen voi sortua unohtukseen. Silloin on jo kevättä rinnassa ja noteeraa ensimmäisen näkemänsä kärpäsenkin ilolla, vaikka niitä kesän mittaan vihaisikin ja öisin unenpöpperöissään kesämökillä tappaisi joukoittain. Ja jos on vielä ottanut muutaman kolpakon kaljaa, se edesauttaa unohtusta suuressa määrin.

Mutta niinpä sitten Gunnar lähti saapastelemaan kotiaan kohti lainapipon suojatessa hänen kalloaan. Vaikka hänen isänsä olikin joskus sanonut, että Gunnarin kallo on umpiluuta, ei sekään mitä tahansa kestäisi. Käsissään hänellä oli kuluneet kiinalaiset nahkahansikkaat, jotka oli koneellisesti valmistettu ilman virallista työehtosopimusta ja ne hanskat olivat matkanneet laivassa tänne Suomeen, ja sitten ne oli asetettu myyntiin halpakaupan hyllylle. Joku huolimaton oli nekin unohtanut Väänäsen baariin jo kauan sitten.

Pakkaslumi narskahteli Gunnarin jalkojen alla hänen poiketessaan nakkikopille, jossa hän asettautui jonoon odottamaan vuoroaan. Humalaisia horjui jonossa ja välillä keskustelu äityi kovaääniseksi. Gunnar pohdiskeli tovin, mitä herkkua ostaisi; hampurilaisen, makkaraperunat, lihapiirakan, vai mitä se olisi?

- Makkaraperunat kaikilla mausteilla, Gunnar ilmoitti myyjälle. Nopea rahastus, annos ojennettiin luukusta, ja seuraava potilas kiitos. Gunnar siirtyi hieman syrjemmälle ja keskittyi syömään.

Joukkotappelu alkoi yllättäen, ja se isku, joka osui Gunnarin otsaan oli vahinko. Eki tarkoitti lyödä Ykää ja kun Ykä väisti, sattui Gunnarin otsa olemaan sopivasti hollilla. Gunnar kaatui selälleen, löi päänsä katukiveykseen ja makkaraperunat levisivät pitkin takin etumusta. Gunnarin taju sammui ...

Katulampun kajo näyttää kauniille, on niin hyvä olla, päässä soi joku laulu "nainen se vaan on parhaimmillaan paksuissa talvikampeissa ja pipo päässä". Jotain tummia hahmoja häärii siinä ympärillä.

- Oliko se Sleepy Sleepersin se laulu?
- Kuuletko sinä puheeni?
- Kuulen kuulen ..., oliko se biisi Sleepyjen?
- Sinä olet loukkaantunut, me nostetaan sinut nyt ambulanssiin, hahmo vastaa.
- Kuinka on käynyt?
- Ei tässä osaa vielä sanoa, lääkäri tutkii, kuuluu vastaus jostain kaukaa.